

придружише исламским земљама. У овом благословеном ратном походу укупнно је ослобођено и заузето четири вилајета⁵¹¹.

Одржени су били свакој земљи санџак бег и кадије. На руднике Њихове поставише емине, а рају порезаше да плаћа шеријатом прописану цизију.

После ове победе нареди се повратак. С огромним пленом он дође у своју престоницу Цариград.

12.3. О савезу злих неверника, о Њиховом нападу на поједине крајеве исламског царства, о Њихову поразу и истребљењу

Паметни ће се сећати да смо, када је било речи о освајању Босне, рекли да се виљајет Босне граничи с једне стране са земљом жутих људи, Угарском. Због ове територијалне близине проклести је краљ трпео много штете. Зато рече:

“Ја се с вами нећу уединити”.

Да би од своје земље отклонио штету коју је због ове близине трпела, он се с околним неверницима уроти, договори и начини савез. И тако се неверници и бунтовници скупили и удружише. С ове стране хришћани Френк⁵¹² проклести дође са много бродова и на њима донесе материјал и небројано аргата и поче градит у морејском вилаету “Герме”⁵¹³ који су муслимани порушили, а камен у море побацили. Муслиманска жиљава из морејске земље затвори се по градовима. И тако као острва опкољена позаташао се. С друге опет стране проклести, ја жалосни Угрин, безверни, навали на Босну са небројном војском. Наумио беше да опседне град Јаше.

И тврдоглави и угторни Арнаути (таифе-и-арнуд) с треме стране беху се са њима задружили, те се и они усугубише да нападају.

Кад су султану овако изложили ситуацију, он се изрази у овом смислу: “Арнаути су свакад војска мога царства. Најмањим настојањем они се могу покорити. Босански пак градови су тако тврди и неосвојиви, да

⁵¹¹ Мисли на: Босну, Херцеговину, земље Ковачића и Павловића.

⁵¹² Под овим изразом треба разумети Млечиће и Млетачку као народ и државу.

⁵¹³ Герме без сумње мисли на белеме утврђења Хексамилија на Коринтском негда земљу уз асад каналу.

непријатељска рука неће моћи да досегне до њихове јачине. Али морејска земља, која је ослобођена мојом крвавом сабљом и обасјана светлошћу исламском, поново да се испуни неверничким мраком, никако није право. Нарочито ми је пак дужност да похитам мусиманском живљу у помоћ, који је затворен и опседнут.”

Пошто је, дакле, нашао за најважније да се они ослободе и земља поново очисти од непријатеља, то је најпре наредио тројици бегова који су на крајинама босанској и арнаутској, да им, како што следује, похитату у помоћ. Потом упути у правцу ка Мореји Махмуд пашу са румелијском војском и са акинџијама да разбије непријатеља.

Акинџије на равни лете као ветар,
А кад пљачкају као ватра су кад падне на рогоз.

Из превелике предострожности и љубави према огаџству и султан, отац освајања, пође одмах за њима са својом војском из престонице и са јаничарима. Као хука страшних морских таласа он је прелазио конак по конак. Лукави Френк (Мечани) је успео да поново утврди “Герме”, пошто се обезбедио од исламских напада. Пошто се обезбеди од исламске војске, приступи опседању једног по једног града. Затим у *Греме* смести чуваре колико је било потребно, са великим опремом и безбройном војском паде под град *Коринт*⁵¹⁴ и опседе га. Ваистину тај град био је виши и од девет сфере небеских. Топ извруни на положај било је немогуће. Али ти безверни проклетници помоћу справа изнесоше топ на положај и одатле почеше град тунци. Тол је учинио своје. Због неприступачности самог места, градски бедеми нису били тврдо зидани и због тога за кратко време бедеми те завидне тврђаве претворише се у претграду љубоморног човека. Још мало је требalo па да га муслимани изгубе.

Синан бег, син Елван бега, под чијом је управом био санџак морејски, био је у граду опседнут. Он показа големо јунаштво. Кад су увидели да о неприступачности града више не може бити ни говора, решише сви да изгину. Хладнокрвно и одлучно завише главе у скотове, па једне вечери заверише се и кроз једна потајна врата, на коју страну проклети непријатељ није никако сумњао, шесдесет јунака са великим срцем и под пуњом ратном опремом изађоше. Поред зида приближише се неверничкој. Управо у оно добра кад их беше покрила роса својим капљицама, те им сан србију потпуно обухватио, и кад ни

⁵¹⁴ Наштампано: Кортот по свој прилици место Коринтос.